

ZAGREB FILM FESTIVAL

VOLJENI / Benzinho
drama, Brazil, Urugvaj

Trajanje: 98'

Režija: Gustavo Pizzi

Uloge: Karine Teles, Otávio Müller, Adriana Esteves

Scenarij: Karine Teles, Gustavo Pizzi

Univerzalna ljubavna priča sa punim nizom emocija koji sredovječna majka osjeća prema svojoj obitelji.

Priča prati veliku, bučnu obitelji koja zrači ljubavlju i detaljima iz svakodnevnog života i majci punoj stresa , ali koja sjajno sunce oko koje kruži cijela obitelj (Karine Teles). Dvoje roditelja, četiri sina, te majčina sestra koja se s djetetom sklonila kod njih od nasilnog supruga ovisnika. Najstariji sin Fernando, rukometniški dobija ponudu da kao profesionalni igrač izgradi karijeru u Njemačkoj. Najava njegovog odlaska pokreće niz emocija u majci koja opsativno želi zadržati sina i sprječiti njegov odlazak. Obitelj koju gledamo je pauperiziana srednja klasa (i kod nas dobro znano). Stara se kuća raspada, za novu, započetu više nema sredstava. Suprug vodi kopiraonicu u gubicima i treba kapital za novi posao iako to znači prodaju kuće na plaži. Majka se tome protivi jer prodajom kuće osjeća da prodaje i sva sjećanja vezana uz nj, ali podržava muža u njegovim nastojanjima.. Teško je održati nekadašnji život iako i majka radi i uspijeva maturirati i traži novi posao.

Kamera u krupnom planu konstantno sa puno ljubavi prati glavni lik , majku Irene, na čijem licu očitavamo pregršt ljudskih emocija, od ljubavi, sreće, tuge, žalosti, odlučnosti.... Scene obitelji kad prelaze ulicu držeći se za ruke, druženje na plaži ili u bazenu pred kućom, zajednički obroci , popraćene odgovarajućom glazbom pomažu nam da dublje razumijemo emocionalno bogatstvo obiteljskih veza.

Film je topao, intiman (prava ljepota kad se Fernando ubaci u kupelj sa blizancima, kad otac dijeli zalogaj u srednoći sa pretlijim sinom), pun humora (pipa koja curi odluči biti gejzir, ulazna vrata koja su se zaglavila pa svi u kuću ulaze i izlaze kroz prozor koristeći ljestve) ali i socijalan sa naznakama očaja.

Film je jednako namijenjen onima koji traže autentičnost i onima koji bježe iz jednolične rutine jer izaziva u nama razumijevanje i empatiju.

Milanka Lazar